

VIA DELLA MISERICORDIA A CAVALLO 2016

400-KILOMETROVÁ PŮŤ V SEDLE NAPRIEČ SLOVENSKOM

TÉMA MESIACA

Keďže vo Vatikáne 8. decembra 2015 pápež František otvoril mimoriadny Svätý rok, očakáva sa, že sa znásobí počet pútnikov, ktorí pri tejto príležitosti zavítajú do Ríma. V rámci tejto významnej udalosti sa Talianska federácia jazdeckej turistiky (FITETREC – ANTE) v spolupráci s Medzinárodnou federáciou jazdeckej turistiky F.I.T.E. rozhodla zorganizovať putovanie jazdcov z Krakova do Ríma. Organizáciou za taliansku stranu bol poverený Riccardo Scorsone.

Bezmála 2 000-kilometrovej púte sa zúčastňujú jazdci z piatich štátov. Jazdci absolvujú v Poľsku 145 km, na Slovensku 434 km, v Rakúsku 322 km, v Slovinsku 238 km a v Taliansku 820 km. Príchod jazdcov do Vatikánu sa očakáva koncom júna.

Orava ukázala svoju tvár. Prvý deň prebehol úspešne a 15. marca hneď zrána nasledovala etapa do Zázrivej, zahalenej do ranej hmly.

DO Vatikánu dorazia koncom júna

Bezmála 2 000-kilometrovej púte sa zúčastňujú jazdci z piatich štátov. Jazdci absolvujú v Poľsku 145 km, na Slovensku 434 km, v Rakúsku 322 km, v Slovinsku 238 km a v Taliansku 820 km. Príchod jazdcov do Vatikánu sa očakáva koncom júna. Jazdecká púť bude zakreslená na pergamen aj s menami všetkých zúčastnených jazdcov, ktorý bude venovaný pápežovi Františkovi. Celá trasa bude nahraná do Google Earth zadaním súradníc a na mapách bude vždy viditeľná. Ricardo Scorsone oslovil sekciu jazdeckej turistiky KST (Klubu slovenských turistov) v decembri minulého roka. Ako predsedu SJT ma táto udalosť zaujala. Oslovil som jazdcov, o ktorých som vedel, že by sa na to dali. Lenže zimné mesiace a hlavne krátky čas príprav jazdcov skôr odrádzali. V tom čase sme s Denisou Bolfovou zo SJT regiónu Žiar nad Hronom pripravovali jazdecké trasy okolo pohoria Vtáčnik. Spomenul som jej, akú ponuku sme do-

stali od Talianov. Jej reakcia ma prekvapila a zároveň potešila. Denisa sa rozhodla, že slovenský úsek absolvuje, a to v celej dĺžke. V priebehu januára a februára sme dali celú trasu dokopy a zakreslili do máp. Rozdelili sme ju na trinásť úsekov po cca 30 km a obvolali možné jazdecké stanice. Denisa oslovila niekoľkých jazdcov, ktorí by ju na tejto púti sprevádzali, a začiatkom marca boli naši traja jazdci pripravení na 400 km púť naprieč Slovenskom. Denisa Bolfová z Lovčice-Trubín, Martin Miňo z obce Sampor neďaleko Zvolena a Michal Pekelský z Turčianskych Kľačan.

ODOVZDÁVALA SA ŠTAFETA

Jazdecká púť sa začala 9. marca 2016, keď kardinál Stanislaw Dziwisz požehnal púť jazdcov pred svätýňou božieho milosrdenstva v Krakove – Lagiewniki. Poľskí jazdci dorazili na slovenské hranice 13. marca. Cestou sa k nim pridávali jazdci z miest, ktorými prechádzali, a do Chochoľova ich dorazilo bezmála osem-

Poľskí jazdci dorazili na slovenské hranice 13. marca. Cestou sa k nim pridávali jazdci z miest, ktorými prechádzali, a do Chochoľova ich dorazilo bezmála osem-

16. marca šli jazdci cez obec Terchová na Varín a ešte v ten deň navštívili aj hrad Strečno.

desiat. Na hraniciach odovzdali štafetu našim jazdcem, ktorí sa za hustého sneženia presunuli do Trstenej. Tam sa stretli s ďalšími sprievodnými jazdcami z Oravy. Na druhý deň, 14. marca, z Trstenej vyrážala už desiatka jazdcov okolo Oravskej priehrady do kopcov k vysielaču na Magurke (1 107 m n. m.) smerom na Hruštín.

ORAVA UKÁZALA SVOJU TVÁR

Prvý deň prebehol úspešne a 15. marca hneď zrána nasledovala etapa do

Zázrivej. Aj keď bola zima tento rok na Orave teplá, jazdcov v kopcoch prekvapili snehové záveje. Na kopci Paráč (1 325 m n. m.) tesne nad Zárvivou sa jazdci dostali do závejov, ktoré boli náročné už aj pre kone. Aby šetřili kone, privolať jeden z jazdcov známeho so snežným skútom, ktorý im prerazil posledné stovky metrov k lesnej ceste. Orava ukázala svoju tvár. Ráno sa prebudili všetci v dobrej nálade a ani na koňoch sa neprejavovala žiadna únava. 16. marca si to cez rázovitú obec Terchová nasmerovali na Varín a ešte v ten deň navštívili aj hrad Strečno. Vo Varíne 17. marca ráno sa základná trojica rozlúčila so sprievodnými jazdcami, ktorí vyrazili späť na Oravu. Na ďalšom úseku sa pridali miestne jazdkyne zo stajne v

Gbeľanoch, ktoré sa rozhodli sprevádzať jazdcov do Rajeckých Teplic. V Rajeckých Tepliciach po návšteve známeho betlehemu ukončili tento úsek na farme Savaja.

18. marca nasledovalo putovanie cez rázovité obce Čičmany a Fačkov do Zliechova, kde jazdcov už očakávali koničkári z miestneho poľnohospodárskeho družstva. 19. marca po výdatných raňajkách sa nasadlo na kone. Tento deň ich čakalo zdolanie prvej polovice trasy. V obci Omšenie, ktorá bola cieľom tohto dňa, ich privítali na miestnom ranči Žihlavník. Ukončenie dňa v drevenom zrubu s ohniskom bolo ideálnou bodkou za namáhavým dňom.

18. marca nasledovalo putovanie cez rázovité obce Čičmany a Fačkov do Zliechova.

23. marca domáci odprevadili jazdcov na Mohyly Milana Rastislava Štefánika.

PÚTNIKOV VÍTALI NA NÁMESTÍ

20. marca ráno jazdcov prekvapila správa, že vedenie obce pripravilo privítanie pútnikov na miestnom námestí. Slávnostný príhovor predniesol sám starosta a miestny farár požehnal jazdcov a koňom. Celú udalosť natáčala aj miestna televízia z Rajeckých Teplíc. Na námestie prišli aj jazdci z Trenčína, ktorí po občerstvení na miestnom úrade previedli pútnikov okolo Trenčína do Chochoľnej – cieľa tohto dňa.

21. marca sa cez krásnu prírodu Kopaníc presunuli do Cetuny na družstvo známe chovom koní plemena furioso. Na druhý deň si pozreli v Hrašnom druhý dvor, ktorý patrí pod Cetunu a je tiež zameraný na chov koní. Potom už viedla cesta v sprievode jazdcov z ranča Narisa popri vodných nádržkách pri Starej Turej do Jablonky. V ranči Narisa sa manželia Michalicovci tak úžasne postarali o jazdcov, že na druhý deň sa nikomu nechcelo ďalej.

23. marca domáci odprevadili jazdcov na Mohyly Milana Rastislava

Štefánika (Bradlo) a v Brezovej pod Bradlom sa s nimi rozlúčili. Cesta ďalej viedla cez Dobrú Vodu do Plaveckého Petra. Tu na nich čakalo prenocovanie a ustajnenie.

24. marca nasledoval výstup s koňmi na Pajštúnsky hrad a návrat do Plaveckého Petra. Poobede dostali kone

oddych a 25. marca vyrazili aj so sprievodnými jazdcami k poslednej jazdeckej stanici u Bílených v Borinke. Pútnikov privítali v Borinke aj zástupcovia vedenia Klubu slovenských turistov. Posedenie pri občerstvení s rozprávaním priamych účastníkov púte sa potiahlo do neskorých večerných hodín.

Pútnikov privítali v Borinke aj zástupcovia vedenia Klubu slovenských turistov.

Žezlo prebrali rakúski jazdci. 26. marca sedem jazdcov vyrazilo do Devínskej Novej Vsi, časti Bratislavy pri rieke Morava, kde sa končila 400-kilometrová púť našich jazdcov a žezlo prebrali rakúski jazdci.

Celú túto ťažko opísateľnú atmosféru jazdeckej púte vám priblížujeme fotografiami a jej priebeh môžete sledovať na: www.viadellamisericordiaacavallo.org.

